USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juřičkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **N. O.,** zastoupený Mgr. Karin Poncza Hadwigerovou, advokátkou, sídlem Příčná 327/1, Havířov, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2021, č. j. OAM-1022/ZA-ZA10-K01-2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2022, č. j. 22 Az 4/2022 - 30,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Karin Poncza Hadwigerové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **6 800 Kč**, která je splatná do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 24. 3. 2022 žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2021, č. j. OAM-1022/ZA-ZA10-K01-2021. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalovaný v podaném vyjádření ze dne 26. 5. 2022 navrhl Nejvyššímu správnímu soudu, aby řízení o kasační stížnosti zastavil s odkazem na § 33 zákona o azylu s odůvodněním, že stěžovatel dne 23. 5. 2022 svévolně opustil Pobytové středisko Havířov a jeho další pobyt není znám.

[3] Nejvyšší správní soud opakovaně (dne 31. 5. 2022, 16. 8. 2022 a 30. 8. 2022) v elektronické evidenci cizinců ověřil, že stěžovatel skutečně dne 23. 5. 2022 svévolně opustil označené pobytové středisko, dne 27. 5. 2022 se do pobytového střediska vrátil

a dne 6. 7. 2022 je opětovně svévolně opustil. Od té doby není jeho aktuální místo pobytu známo. Přípisem ze dne 17. 8. 2022, č. j. 6 Azs 70/2022 - 60, se proto Nejvyšší správní soud obrátil na žalovaného s výzvou ke sdělení aktuálního místa stěžovatelova pobytu. Žalovaný v odpovědi ze dne 19. 8. 2022 k výzvě soudu uvedl, že mu není aktuální místo pobytu stěžovatele známo. Zároveň potvrdil zjištění Nejvyššího správního soudu (učiněné z elektronické evidence cizinců), že stěžovatel dne 6. 7. 2022 svévolně pobytové středisko opustil. Rovněž ustanovená zástupkyně stěžovatele k výzvě soudu podáním ze dne 28. 8. 2022 sdělila, že jí není aktuální pobyt stěžovatele znám.

[4] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), ve spojení s § 120 s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[5] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).*

[6] K podmínkám postupu podle citovaného ustanovení zákona se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil, a to např. již v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 - 91, dle kterého vychází-li soud v rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, č. 707/2005 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud v této souvislosti vyslovil, že aby soud mohl postupovat podle tohoto ustanovení zákona, musí ke zjištění místa pobytu cizince vyvinout dostatečné úsilí.

[7] Nejvyšší správní soud učiněným dotazem využil dostupné možnosti ke zjištění aktuálního místa stěžovatelova pobytu. Toto místo se mu však nepodařilo zjistit, což brání pokračování v řízení, a to bez ohledu na to, zda má kasační stížnost všechny požadované náležitosti a zda jsou splněny též ostatní podmínky řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66).

[8] Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil dle § 33 písm. b) zákona o azylu ve spojení § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Stěžovateli byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2022, č. j. 6 Azs 70/2022 - 31, ustanovena zástupkyně pro řízení o kasační stížnosti, a to Mgr. Karin Poncza Hadwigerová, advokátka. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného advokáta stát. Podle § 7 bodu 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náleží ustanovené zástupkyni stěžovatele odměna za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) advokátního tarifu ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč) a podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 600 Kč (2 x 300 Kč), celkem tedy 6 800 Kč. Ustanovená zástupkyně není plátcem DPH. K uhrazení této částky byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2022

Mgr. Ing. Veronika Juřičková
předsedkyně senátu